

IV. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

• ABSTRACT

Regarding the activity of the High Court of Cassation and Justice (Judge Panel on the appeal in the interest of the law), three decisions of acceptance were issued regarding: Code of Criminal Procedure and Criminal Code; Law no. 307/2006 on fire protection, GD no. 1.025/2003 on the methodology and criteria for placing persons in jobs with special conditions, GD no. 1.294/2001, Order of the Minister of the Interior no. 283/2002.

RIL

DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 9/2022 (M. OF. NR. 465/10.05.2022): ART. 339 ALIN. (5) DIN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actele normative	Articolele	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 9/2022 (M. Of. nr. 465 din 10 mai 2022)	Complet RIL	Codul de procedură penală	Art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală	Organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz

				și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent, este judecătorul de cameră preliminară.
--	--	--	--	---

În M. Of. nr. 465 din 10 mai 2022 s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 9/2022** prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la **interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală.**

Astfel, Înalta Curte a stabilit faptul că **organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent, în raport de dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, este judecătorul de cameră preliminară.**

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală:

„Art. 339: Plângerea împotriva actelor procurorului

(...)

(5) Ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.”

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 9/2022

Prin **Decizia nr. 9/2022, ÎCCJ (Complet RIL) a admis** recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, a stabilit că **organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent, în raport de dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, este judecătorul de cameră preliminară.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 8/2022
(M. OF. NR. 453/06.05.2022): ART. 39 ALIN. (1)
DIN LEGEA NR. 307/2006 PRIVIND APĂRAREA
ÎMPOTRIVA INCENDIILOR**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actele normative	Articolele	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 8/2022 (M. Of. nr. 453 din 6 mai 2022)	Complet RIL	- Legea nr. 307/2006; - Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003; - Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001; - Ordinul ministrului de interne nr. 283/2002;	- art. 39 alin. (1) din Legea nr. 307/2006; - art. 1-3 din H.G. nr. 1.025/2003; - art. 1 și art. 6 din H.G. nr. 1.294/2001; - art. 2 alin. (2) din OMAI nr. 283/2002.	Personalul angajat al serviciilor de urgență voluntare/private nu este încadrat <i>ope legis</i> în condiții speciale de muncă, prin raportare la art. 1-3 din H.G. nr. 1.025/2003, iar dispozițiile art. 1 și art. 6 din H.G. nr. 1.294/2001 și art. 2 alin. (2) din OMAI nr. 283/2002 nu îi sunt aplicabile.

În M. Of. nr. 453 din 6 mai 2022 s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 8/2022 prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la **interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor.**

Astfel, Înalta Curte a stabilit faptul că **personalul angajat al serviciilor de urgență voluntare/private nu este încadrat *ope legis* în condiții speciale de muncă, prin raportare la art. 1-3 din H.G. nr. 1.025/2003, iar dispozițiile art. 1 și art. 6 din H.G. nr. 1.294/2001 și art. 2 alin. (2) din OMAI nr. 283/2002 nu îi sunt aplicabile.**

Obiectul recursului în interesul legii**Art. 39 alin. (1) din Legea nr. 307/2006**

„(1) Personalul angajat al serviciilor de urgență voluntare/private se încadrează în condiții de muncă similare personalului serviciilor de urgență profesionale”.

Art. 1-3 din H.G. nr. 1.025/2003

„În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) locuri de muncă în condiții speciale reprezintă acele locuri de muncă unde există factori de risc profesional, care, prin natura sarcinii de muncă și a condițiilor de realizare a acesteia, conduc în timp la reducerea prematură a capacității de muncă, îmbolnăviri profesionale și la comportamente riscante în activitate cu urmări grave asupra securității și sănătății angajaților și/sau a altor persoane;

b) persoanele încadrate în locuri de muncă în condiții speciale sunt angajații care își desfășoară activitatea pe parcursul programului normal de lucru din luna respectivă numai în locurile de muncă definite la lit. a);

c) expertiza tehnică a locurilor de muncă în vederea încadrării acestora în condiții speciale reprezintă identificarea factorilor de risc existenți la locul de muncă, care nu pot fi înlăturați;

d) expertiza medicală în vederea încadrării locurilor de muncă în condiții speciale reprezintă procesul de evaluare, în baza datelor medicale, a efectelor riscurilor care nu pot fi înlăturate, asupra capacității de muncă și stării de sănătate a angajaților.

Art. 2

(1) Criteriile pentru încadrarea persoanelor în locurile de muncă în condiții speciale sunt următoarele:

a) încadrarea locurilor de muncă în grupa I de muncă, anterior datei de 1 aprilie 2001;

b) desfășurarea activității în condiții speciale pe durata programului normal de lucru din luna respectivă numai în locurile de muncă definite la art. 1 lit. a);

c) existența la locurile de muncă în condiții speciale a unor factori de risc care nu pot fi înlăturați, în condițiile în care s-au luat măsurile tehnice și organizatorice pentru eliminarea sau diminuarea acestora, în conformitate cu legislația de protecție a muncii în vigoare;

d) efecte asupra persoanelor din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, datorate în exclusivitate unor cauze profesionale și înregistrate pe perioada ultimilor 15 ani;

e) efecte asupra capacității de muncă și stării de sănătate, evaluate în baza datelor medicale înregistrate la nivelul cabinetelor medicale de întreprindere, de structurile medicale de medicina muncii sau la comisiile de expertizare a capacității de muncă, pe perioada ultimilor 15 ani

(2) Încadrarea persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale se va realiza în condițiile îndeplinirii tuturor criteriilor menționate la alin. (1).

Art. 3

(1) Metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții speciale include următoarele etape, în ordinea cronologică indicată:

a) nominalizarea locurilor de muncă care se solicită a fi încadrate în condiții speciale, efectuată de angajator împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, cu reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în muncă ori cu responsabilul cu protecția muncii;

b) solicitarea de verificare a activităților cuprinse în lista locurilor de muncă în condiții speciale, inițiată de angajator împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, cu reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în muncă ori cu responsabilul cu protecția muncii, adresată inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia se afla locul de muncă respectiv sau Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare. Lista locurilor de muncă în care se desfășoară activități ce pot fi încadrate în condiții speciale, cu respectarea prevederilor prezentei hotărâri, este prevăzută în anexa nr. 1;

c) verificarea de către inspectoratele teritoriale de muncă sau Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare a locurilor de muncă nominalizate la lit. a), din punct de vedere al îndeplinirii măsurilor tehnico-organizatorice pentru eliminarea sau diminuarea riscurilor profesionale prevăzute de legislația privind protecția muncii ori în normele fundamentale de securitate radiologică, după caz, confirmată prin procesul-verbal întocmit conform anexei nr. 2.1, respectiv anexei nr. 2.2;

d) efectuarea expertizei tehnice, la solicitarea angajatorului împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, cu reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în muncă ori cu responsabilul cu protecția muncii, în vederea identificării factorilor de risc care nu pot fi înlăturați, conform criteriului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. c), precum și a efectelor asupra persoanelor, definite conform criteriului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. d);

e) efectuarea expertizei medicale, la solicitarea angajatorului împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, cu reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în muncă ori cu responsabilul cu protecția muncii, în vederea identificării și interpretării datelor medicale înregistrate la nivelul cabinetelor medicale de întreprindere, al structurilor medicale de medicina muncii și al comisiilor de expertizare a capacității de muncă, pentru confirmarea criteriului stabilit la art. 2 alin. (1) lit. e).

(2) Etapele prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) sunt condiționate de rezultatul verificării menționate la alin. (1) lit. c). (3) În cazul în care angajatorul nu declanșează procedura de încadrare a locurilor de muncă în condiții speciale, sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în muncă ori responsabilul cu protecția muncii pot sesiza inspectoratele teritoriale de muncă, care vor dispune verificarea locurilor de muncă conform alin. (1) lit. c)".

Art. 1 și art. 6 din H.G. nr. 1.294/2001

„Art. 1

Locurile de muncă și activitățile cu condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Serviciul Roman de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de

Protecție și Paza, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Ministerul Justiției, în sensul prezentei hotărâri, se definesc după cum urmează:

a) locurile de muncă și activitățile cu condiții deosebite sunt cele care implica existența unor factori de risc generați de specificul activității militare, cu repercusiuni asupra sănătății și/sau capacității de acțiune a cadrelor militare;

b) locurile de muncă și activitățile cu condiții speciale sunt cele care implica existența unor factori de risc ridicat, generați de specificul activității militare, cu repercusiuni grave și ireversibile asupra sănătății și/sau capacității de acțiune a cadrelor militare; c) locurile de muncă și activitățile cu alte condiții sunt cele care implica pericol permanent de vătămare corporală gravă, invaliditate, mutilare, suprimare a vieții ori de pierdere a libertății – captivitate, terorism, rapiri, luari ca ostateci ori alte asemenea situații – și pentru care nu se pot lua măsuri de prevenire sau de protecție.

(...)

Art. 6

Locurile de muncă și activitățile cu condiții deosebite, speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate, sunt precizate în anexele nr. 1-6*), corespunzătoare instituțiilor prevăzute la art. 1 și care fac parte integrantă din prezenta hotărâre”.

Art. 2 alin. (2) din OMAI nr. 283/2002

„(2) Beneficiază de încadrare în condiții deosebite, speciale sau alte condiții, cadrele militare care desfășoară efectiv activități sau lucrează în locuri de muncă prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001 care constituie atribuții cu caracter permanent potrivit fișei postului. Acestea vor fi stabilite de comandanții în a căror competență se află, prin ordin de personal, odată cu numirea acestora în funcții”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 8/2022

Prin Decizia nr. 8/2022, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 307/2006, personalul angajat al serviciilor de urgență voluntare/private nu este încadrat ope legis în condiții speciale de muncă, prin raportare la art. 1-3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, iar dispozițiile art. 1 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001 și ale art. 2 alin. (2) din Ordinul ministrului de interne nr. 283/2002 nu îi sunt aplicabile.

DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 7/2022
(M. OF. NR. 484/16.05.2022): ART. 488[^]6 ALIN. (1), ART. 285
DIN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ ȘI ART. 154
DIN CODUL PENAL

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actele normative	Articolele	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 7/2022 (M. Of. nr. 484 din 16 mai 2022)	Complet RIL	Codul de procedură penală și Codul penal	Art. 488 [^] 6 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 285 din același cod și Art. 154 din Codul penal	În cauzele având ca obiect contestații privind durata procesului în cazul faptelor ai căror autori nu au fost identificați (sau identificabili), deși organele de urmărire penală au depus diligențele necesare în acest scop, se stabilesc termene în vederea finalizării urmăririi penale (ce implică și identificarea făptuitorilor) și, respectiv, în care o nouă contestație nu poate fi formulată.

În M. Of. nr. 484 din 16 mai 2022 s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 7/2022 prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 488[^]6 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 285 din același cod și art. 154 din Codul penal.

Astfel, Înalta Curte a stabilit faptul că, în cauzele având ca obiect contestații privind durata procesului în cazul faptelor ai căror autori nu au fost identificați (sau identificabili), deși organele de urmărire penală au depus diligențele necesare în acest scop, se stabilesc termene în vederea finalizării urmăririi penale (ce implică și identificarea făptuitorilor) și, respectiv, în care o nouă contestație nu poate fi formulată.

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 488⁶ alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 285 din același cod:

„Art. 488⁶: Soluții

(1) Când apreciază contestația ca fiind întemeiată, judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța admite contestația și stabilește termenul în care procurorul să rezolve cauza potrivit art. 327, respectiv instanța de judecată să soluționeze cauza, precum și termenul în care o nouă contestație nu poate fi formulată.”

„Art. 285: Obiectul urmăririi penale

(1) Urmărirea penală are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată.

(2) Procedura din cursul urmăririi penale este nepublică.”

Art. 154 din Codul penal:

„Art. 154: Termenele de prescripție a răspunderii penale

(1) Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt:

a) 15 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani;

b) 10 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 de ani;

c) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani;

d) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani;

e) 3 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește un an sau amenda.

(2) Termenele prevăzute în prezentul articol încep să curgă de la data săvârșirii infracțiunii. În cazul infracțiunilor continue termenul curge de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, în cazul infracțiunilor continuate, de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni, iar în cazul infracțiunilor de obicei, de la data săvârșirii ultimului act.

(3) În cazul infracțiunilor progresive, termenul de prescripție a răspunderii penale începe să curgă de la data săvârșirii acțiunii sau inacțiunii și se calculează în raport cu pedeapsa corespunzătoare rezultatului definitiv produs.

(4) În cazul infracțiunilor de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile și al infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale, altele decât cele prevăzute la art. 153 alin. (2) lit. c), precum și al infracțiunii de pornografie infantilă, săvârșite față de un minor, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care acesta a devenit major. Dacă minorul a decedat înainte de împlinirea majoratului, termenul de prescripție începe să curgă de la data decesului.”

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 7/2022

Prin **Decizia nr. 7/2022**, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 488⁶ alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 285 din același cod și art. 154 din Codul penal, în cauzele având ca obiect contestații privind durata procesului în cazul faptelor ai căror autori nu au fost identificați (sau identificabili), deși organele de urmărire penală au depus diligențele necesare în acest scop, se stabilesc termene în vederea finalizării urmăririi penale (ce implică și identificarea făptuitorilor) și, respectiv, în care o nouă contestație nu poate fi formulată.

HP

• ABSTRACT

Also, with regard to the work of the High Court of Cassation and Justice (the Complex for the resolution of a question of law), two decisions have been published on the Criminal Code and on GEO no. 77/2018 supplementing Article 67 of Law no. 317/2004 on the Superior Council of the Magistracy.

DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD/P) NR. 11/2022 (M. OF. NR. 430/03.05.2022): ART. 336 ALIN. (1) ȘI (2) DIN CODUL PENAL

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 11/2022 (M. Of. nr. 430 din 3 mai 2022)	Complet DCD/P	Art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal	Fapta unei persoane de a conduce pe drumurile publice un autovehicul, având o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge și aflându-se sub influența unor substanțe psihoactive, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, infracțiune unică.

În M. Of. nr. 430 din 3 mai 2022 a fost publicată **Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11/2022** prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la următoarea chestiune de drept: „*Dacă fapta unei persoane de a conduce pe drumurile*

publice un autovehicul, care la momentul prelevării mostrelor biologice, a avut o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge și care se afla sub influența unor substanțe psihoactive, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii cu conținut alternativ prevăzute de art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal sau întrunește elementele de tipicitate a două infracțiuni cu conținuturi alternative în concurs ideal, prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul penal și art. 336 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea art. 38 alin. (2) din Codul penal?”

Înalta Curte a statuat că **fapta unei persoane de a conduce pe drumurile publice un autovehicul, având o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge și aflându-se sub influența unor substanțe psihoactive, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, infracțiune unică.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 336 C. pen.

„(1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana, aflată sub influența unor substanțe psihoactive, care conduce un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/P) nr. 11/2022

Prin Decizia nr. 11/2022, ÎCCJ (Complet DCD/P) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția penală și de minori, în dosarul nr. 8.337/190/2020, și a stabilit că **fapta unei persoane de a conduce pe drumurile publice un autovehicul, având o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge și aflându-se sub influența unor substanțe psihoactive, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, infracțiune unică.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 15/2022
(M. OF. NR. 499/20.05.2022): ART. II DIN O.U.G. NR. 77/2018
PENTRU COMPLETAREA ART. 67 DIN LEGEA NR. 317/2004
PRIVIND CSM**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 15/2022 (M. Of. nr. 499 din 20 mai 2022)	Complet DCD	Art. II din O.U.G. nr. 77/2018	Dispozițiile art. II din O.U.G. nr. 77/2018 pentru completarea art. 67 din Legea nr. 317/2004 privind CSM, nu sunt de natură să confere Guvernului o competență directă de numire în aceste funcții și să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități.

În M. Of. nr. 499 din 20 mai 2022 a fost publicată Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 15/2022 prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la **dispozițiile art. II din O.U.G. nr. 77/2018 pentru completarea art. 67 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.**

Înalta Curte a statuat că **dispozițiile legale amintit anterior nu sunt de natură să confere Guvernului o competență directă de numire în aceste funcții și să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept**Art. II din O.U.G. nr. 77/2018**

„Prevederile art. 67 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și situațiilor în care funcția de inspector-șef sau, după caz, de inspector-șef adjunct al Inspecției Judiciare este vacantă la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”.

Art. 67 alin. (7) din Legea nr. 314/2004

„(7) În situația vacantării funcției de inspector-șef sau, după caz, de inspector-șef adjunct al Inspecției Judiciare ca urmare a expirării mandatului, interimatul funcției se asigură de inspectorul-șef sau, după caz, de inspectorul-șef adjunct ale căror mandate au expirat, până la data ocupării acestor funcții în condițiile legii”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 15/2022

Prin **Decizia nr. 15/2022** s-a admis sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 24 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 391/39/2021, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, a stabilit că **dispozițiile art. II din O.U.G. nr. 77/2018 pentru completarea art. 67 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii nu sunt de natură să confere Guvernului o competență directă de numire în aceste funcții și să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități.**